

Държавният печат на България на изложението в Чикаго

На стр. 6

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина” 100, офис 8 (срещу Митницата)

ВРЪЧИХА ДИПЛОМИТЕ НА ВИПУСК '2024 НА ТЕХНИЧЕСКИ КОЛЕЖ - КАЗАНЛЪК

- Министърът на образованието и науката Красимир Вълчев участва в церемонията
- Дългогодишният директор на Колежа проф. д-р инж. Ивайло Ганев получи Почетен плакет от „Арсенал” АД

На тържествена церемония на 12 май бяха връчени дипломите на Випуск '2024

тите с избора им на висше техническо образование, което определи като много

местната индустрия. Красимир Вълчев поздрави и работодателите, които подпомагат учебното заведение и инвестират в своите кадри

Министър Красимир Вълчев връчва дипломата на отличничката на випуска Десислава Стоянова

Проф. д-р инж. Ивайло Ганев бе удостоен с Почетен плакет на „Арсенал”

на Технически колеж – София, Учебна база – Казанлък. 19 са новодипломираните се инженери по специалността „Технология на машиностроенето”. Седем от тях са кадри на „Арсенал” АД, сред които е и отличничката на випуска Десислава Стоянова. Тя получи дипломата си лично от министъра на образованието и науката Красимир Вълчев, който уважи събитието. В своето приветствие министър Вълчев поздрави абсолвен-

важно и ценно за социално-икономическото развитие на страната. „В следващите години е важно да имаме повече специалисти в областта на техническото образование и инженери, защото България расте икономически, най-вече благодарение на индустрията”, каза още министърът. Той отправи поздравления към Община Казанлък, която подкрепя развитието на Колежа и на

да придобият добра професионална квалификация. „Днес съм особено радостен, че имаме завършващи абсолвенти, че обучението тук се случва и имаме партньорство с бизнеса”, допълни министърът на образованието.

На стр. 5

МИТИЧНАТА АХИНОРА И 100 СЪВРЕМЕННИ КАЗАНЛЪЧАНКИ

Председателят на Народното събрание Наталия Киселова и съпругата на президента на България Десислава Радева бяха част от събитието „100 години Ахинора – 100 лица на съвременната жена в Казанлък”

Под мотото „100 години Ахинора – 100 лица на съвременната жена в Казанлък” в града на розите се проведе събитие, каквото местната общност не помни – 100 изяви в своите професионални сфери казанлъчанки участваха в инициатива, отбелязваща стогодишнината от създаването на емблематичната картина „Ахинора”, която Иван Милев рисува през 1925 година.

От ляво надясно - Съпругата на президента на Р България г-жа Десислава Радева, председателят на Народното събрание г-жа Наталия Киселова и заместник-кметът на община Казанлък г-жа Аксения Тилева по време на форума

На стр. 5

Писателката Здравка Евтимова: Неграмотността е истинското робство

Здравка Евтимова е представител на най-новата българска литература. Автор е на 6 романа и 8 сборника с разкази. Носител е на престижни национални и международни награди. Разкази на Здравка Евтимова са публикувани в литературни списания и антологии в 32 страни по света, сред които САЩ, Канада, Великобритания, Австралия, Сърбия, Германия, Франция, Китай, Япония, Индия, Иран, Аржентина, Нова Зеландия, Южна Африка и др.

Разказът „Рядко” е включен в антологията Best European Fiction 2015 на издателство Dalkey Archive Press. „Твоят ред е” е един от 10-те наградени в световния конкурс за къс разказ на тема „Утопия 2005” в град Нант, Франция. „Васил” е един от 10-те разказа, спечелили в конкурса за къс разказ от цял свят на радио Би Би Си, Лондон за 2005 г. През 2015 г.

разказът и „Кръв от къртица” е включен в учебниците по английски език за гимназиалния курс в Дания. От 1 януари 2019 г. същият разказ влиза в антология от препоръчани разкази за обучение по литература в прогимназиите на САЩ.

Здравка Евтимова, личен архив

На стр. 7

ИНФОРМАЦИОНЕН ПОРТАЛ ЗА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА

ZAKAZANLAK.BG

Обективната журналистика е тук: www.zakazanlak.bg

За резервации в ресторант „Орешака”: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Орешака
Балканска скара

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

„НИМЕКС” ЕООД

Ресторант „Орешака”

ЕИК 123094839

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

В „АРСЕНАЛ“ ТЪРЖЕСТВЕНО ИЗПРАТИХА АБИТУРИЕНТИТЕ ОТ ДУАЛНОТО ОБУЧЕНИЕ

Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“

Абитуриентите от ПГ „Иван Хаджиенов“, които приключиха своето двегодишно обучение по системата на дуалното образование в „Арсенал“ АД, бяха тържествено изпратени в дружеството. Такава церемония се прави за първи път, а 17 хаджиеновци – 4-ма 12-класници от специалността „Мехатроника“, 13 – от специалността „Машини и системи с ЦПУ“, са осмият випуск, който провежда практиката си във фирмата. Единственото момиче сред тях бе Христомира Гемерджијева. Досега през арсеналските цехове са преминали 200 възпитаници на Механотехникума, като над 40 от тях са намерили и своята професионална реализация в „Арсенал“.

„Днес вие приключвате един етап от живота си, но ви предстоят много нови предизвикателства – да продължите образованието си, да се реализирате професионално, да създадете семейства... За първи път в „Арсенал“ АД организираме скромно тържество по повод приключването на обучението на ученици от ПГ „Иван Хаджиенов“, това ще стане и традиция. Всеки от вас получава сувенир от дружеството и ваучер за първа работа. Този, който избере нашето предприятие, за да се развива професионално, е добре дошъл и нашите врати винаги ще бъдат отворени за него. На нас са ни необходими знаещи и можещи хора, специалисти, инженери и ръководители, които ще поемат и продължат индустриалното развитие на България и на Казанлък“, обърна се към младежите инж. Владимир Чучумишев, ръководител-направление „Образование, квалификация и кариерно развитие“ в дружеството. Той благодари на учителите от Механото – Златина

Илиева, Пенка Бялкова, Иван Боруджиев и Иванка Стоянова, и на наставниците арсеналци за успешното им сътрудничество в процеса на обучението.

„Нашата гимназия не би била същата, ако не беше дългогодишното сътрудничество и партньорство с „Арсенал“ АД. Пожелавам на всички вас да сте здрави, да вземете успешно изпитите си и да продължавате да бъдете амбициозни, активни при следващите важни житейски избори, които ви предстои да направите“, пожела директорът на професионалната гимназия Георги Даскалов.

„Вярвам, че практическото обучение в „Арсенал“ АД ви е било полезно и приятно и ще останете само с хубави спомени от този период, независимо как ще продължи вашият житейски път. Пожелавам ви успех и да запазите усмивките си и в срещите, които ще ви събират отново след години. За вас винаги ще има предимство при кандидатстване за работа, просто смело трябва да заявите какво знаете и умеете да правите“, каза Анета Димитрова, директор „Човешки ресурси“ в дружеството.

Голяма част от хаджиеновци заявиха, че ще продължат образованието си в избрана от тях техническа специалност.

Димитър Бахчеванов

Първият випуск по дуално обучение на ППМГ „Никола Обрешков“

Седем абитуриенти от 12 Б клас на Профилирана природоматематическа гимназия (ППМГ) „Никола Обрешков“ в Казанлък, специалност „Приложно програмиране“, бяха тържествено изпратени в „Арсенал“ след приключване на дуалното им обучение във фирмата. Те получиха сувенири от „Арсенал“ и ваучери „Първо работно място“, което им дава предимство при кандидатстването за работни позиции в дружеството. Ваучерите са валидни до 5 години, предвид това, че зрелостниците вероятно ще продължат във висши учебни заведения.

Приветствие към абитуриентите и към техните наставници от дружеството поднесе инж. Владимир Чучумишев. Той подчерта, че това е първият випуск на Математическата гимназия, провел практиката си в дружеството. Той каза още, че фирмата е първата, предложила такова обучение на възпитаници на учебното заведение, като акцентира върху заслугите за това на инж. Христо Стрешков, директор „Управление на процесите“ в „Арсенал“ АД.

Поздравление към учениците отпрати и директорът на ППМГ Красимир Дамянов, който изрази удовлетворението си от успешното приключване на първото дуално обучение на възпитаници на гимназията. „Това е първото ви работно място, а тези две години за бъдещия ви трудов път са толкова важни, както първите седем години за възпитанието на всеки човек“, подчерта той и изказа благодарност на ръководството на дружеството и на наставниците за положените грижи. Анета Димитрова, директор „Човешки ресурси“ в компанията, също акцентира върху значението на дуалното обучение, опита и знанията, които учениците са придобили тук и които те ще развият напред. С ваучерите за първо работно място бъдещите програмисти могат да намерят професионална реализация в „Арсенал“. Инж. Христо Стрешков изрази удовлетворение от успешното завършване на учениците, които са придобили практически

знания във фирмата. С много добри думи се обърна към тях Милена Желева, една от основните наставници на бъдещите програмисти, а те от своя страна благодариха за всичко, което са научили тук, и за топло отношение към тях. В дуалното образование на днешните абитуриенти от 12 Б клас на Математическата гимназия са се включили Стефан Димитров, учител по практика, и наставниците от „Арсенал“ Милена Желева, Таньо Стоев, Светослав Стоянов и Валентина Каличкова.

Юлия Младенова

Водещи български университети представиха възможностите си

При голям интерес премина представянето на 9 водещи български висши учебни заведения в Казанлък. На него учениците можеха да се запознаят с всички специалности, условията и сроковете за кандидатстване, формите на обучение и таксите, както и да зададат въпроси, свързани с тяхното бъдещо образование и кариерно развитие. Форумът бе организиран от Община Казанлък и Регионален академичен център (РАЦ) - Казанлък, местни фирми, партньори на училищата в професионалното образование. Бяха представени УНСС, Технически университет - София, неговият филиал в Пловдив и колежът в Сливен, Минно-геоложкият университет, Технически университет - Габрово, Бургаският университет „Проф. Асен Златаров“, Химикотехнологичният и

металургичен университет и Тракийски университет - Стара Загора.

Приветствие към участниците отпрати заместник-кметът Сребра Касева. В своето слово инж. Владимир Чучумишев, координатор на РАЦ-Казанлък, подчерта: „Радостен съм да приветствам академичните преподаватели, които откликнаха на нашата покана. Удовлетворен съм, че виждам толкова много млади хора. Казанлък винаги е бил голям индустриален център, но от 2017-а, с откриването на Колежа към Техническия университет в София, той е и академичен град. Местният бизнес инвестира много средства в ново оборудване и технологични линии. Но, за да запазим темповете и да продължим лидерството си в индустрията, са необходими млади, можещи и активни хора. А тях можем да ги осигурим само благодарение на сътрудничеството ни с университетите. Неслучайно сред поканените на този форум са предимно технически ВУЗ-ове, защото в Казанлък има водещи в машиностроението фирми. Вашият правилен информиран избор ще ви гарантира сигурна работа и добро заплащане. Колкото повече знаете, толкова повече ще бъдат отворени вратите на казанлъшките фирми за вас“.

Възпитаници на Тулския университет се срещнаха в Казанлък

Над 160 възпитаници от различни випуски на Държавния университет в Тула, следващи във ВУЗ-а в периода от 60-те години на XX век до 2008 година, се срещнаха в Казанлък. Срещата е трета по ред – първата е била в Сопот, а втората – в града на розите. И този път се събраха представители на няколко поколения, завършили едно от най-престижните висши учебни заведения в Русия. През годините в Тулския университет са учили над 400 българи. Инициативата за срещата е на казанлъшки възпитаници на университета – Трифон Трифонов, Владимир Чучумишев, Иван Иванов, Димо Стойнов, Николай Куцаров. Учебното заведение е дало на Казанлък и на България плеяда от най-изявените оръжейници, инженери и мениджъри в сферата на отбранителната индустрия.

Официалната част се проведе в залата на Военния клуб. Гост на тържеството бе и кметът на община Казанлък Галина Стоянова. Тя поздрави присъстващите, припомняйки за тяхната значима роля за индустриалното развитие на страната. Началото на изказванията даде Димо Стойнов, който е завършил първия пълен випуск през 1968 г. Специално видеоприветствие от ръководството на Тулския държавен университет бе излъчено на видеостена, което трогна присъстващите в залата. След края на официалната част старите приятели продължиха срещата в неформална обстановка, връщайки се в най-хубавите си студентски години. Като допълнение към доброто им настроение бяха изпълненията на популярната казанлъшка група „Грамофон“, чийто репертоар се състои основно от хитови руски песни.

Инж. Нора Епитропова: ПОРАСНАХ В „АРСЕНАЛ“

За новия ръководител на Централна физична лаборатория на „Арсенал“ АД е важно да оправдае гласуваното доверие

За Нора Епитропова „Арсенал“ АД е като втори дом. Връщайки се назад във времето, тя си спомня, че още като дете, докато нейната майка инж. Росица Епитропова е била директор на Средно професионално-техническо училище „Арсенал“, тя е прекарвала свободното си време в дирекцията на учебното заведение. Завършила е ОУ „Паисий Хилендарски“, а след 8 клас сама се записва в арсеналското училище, в което учителите са изискващи и строги, особено към нея. Завършва със специалност „Технология на машиностроенето – специално уредостроене“. Още оттогава житейският и професионален път на настоящия ръководител на Централна физична лаборатория в „Арсенал“ АД инж. Нора Епитропова е тясно свързан с предприятието, затова нейното назначаване на тази позиция след

Инж. Нора Епитропова

години тя става стипендиант на дружеството в Технически университет – София, филиал Пловдив, по специалността „Машиностроене и уредостроене“. „И започна голямото пътуване до Пловдив за лекции, изпити, към които се прибавя и

та, така и в административната част на нашата работа. През годините те винаги са плътно зад мен и ми помагат. Половината от моите успехи са благодарение на тях. Някои от колегите имат по 40 години трудов стаж и богат опит в лабораторията, безрезервно са отдадени на професията и знам, че винаги мога да разчитам на тях, както и на младите хора в екипа. Всички са добри в своята работа и са изключително отговорни“.

В момента в Централна физична лаборатория работят 19 души. Тя е разделена на четири отдела – разрушителен контрол, безразрушителен контрол, лаборатория за изпитване и измерване на машини и трикоординатни измервателни машини. На финалната права е проект за разширение на Централната физична лаборатория. Предстои изграждането на нова сграда, която ще бъде оборудвана с изцяло нова техника. Там ще се извършват специфични физико-механични изпитвания с камери за солена мъгла, слънчева радиация, ултравиолетово въздействие, термо-влажностно-барокамера и много други.

Пред инж. Нора Епитропова стоят тези и още редица нови предизвикателства в професионален план. Но за нея динамиката е начин на съществуване, а и „Арсенал“ е мястото, където тя е пораснала, буквално. От онези детски години в директорския кабинет на своята майка в заводското училище и до днес, на горещия стол да е ръководител на Централна физична лаборатория в най-голямото българско машиностроително предприятие.

Юлия Младенова

Екипът на Централна физична лаборатория

оттеглянето на доайена Петко Гочев е напълно естествено.

Срещаме се с нея в кабинета ѝ, подреден в напълно работен вид, без дамско разточителство, с премерена строгост. Такава е в очите ми и самата негова стопанка – вежлива и усмихната, но пределно точна, ясна, без излишна приповдигнатост в думите. Разказва за себе си кратко – след завършване на средното си образование решила да пробва късмета си в чужбина, заминала за Испания. Но след три години работа там носталгията надделяла и тя се върнала в родината. По това време нейният баща Радослав Епитропов също работи в лабораторията. Освобождава се място и тя отново е в „Арсенал“, но вече като работник.

От 2005 до 2013 година работи като дефектоскопист, след това – в металографската лаборатория. Будна и винаги търсеща предизвикателства, защото характерът ѝ е такъв – да не стои на едно място, Нора веднага оценява възможността, която предлага „Арсенал“ на желанието да следват във висше учебно заведение. През 2015

като физик. Но не спира дотук. Веднага записва магистратура по специалността „Машиностроене и уредостроене“ в Технически университет – София. И тук не изневерява на себе си – отдава сили и енергия, за да бъде сред най-добрите – успешно защитава магистърска степен и отново е отличена със сребърен медал.

„Държа да отбележа, че като стипендиант на „Арсенал“ фирмата поема финансовата част на моето обучение като такси, отпуски по време на следването, което е от огромно значение за всеки студент. Движещата сила на моето обучение и професионалното ми развитие е инж. Неделчо Йорданов, ръководител-направление „Качество“ в дружеството. Благодарям му за голямата подкрепа, която получих в негово лице, и за вярата му в мен, споделя Нора Епитропова. – През целия период на моето обучение не ме оставяше мисълта, че трябва да оправдая това доверие“. Новият ръководител на физичната лаборатория не пропуска да подчертае: „Много научих и от колегите, както в практическа-

20 май – Международен ден на метрологията

Честит празник на метролозите в „Арсенал“ АД!

Всяка година на 20 май отбелязваме Световния ден на метрологията. На този ден си припомняме подписаната преди 150 години Конвенция за метъра, която поставя началото на Световната система за измерване.

Освен, че си даваме сметка за постигнатото в миналото, ние поглеждаме и в светлината на бъдещето. Веднага разбираме, че пред метролозите се поставят множество сериозни предизвикателства.

Успешното преодоляване на тези предизвикателства е немислимо без постиженията на съвременната метрология и без ежедневната работа на метролозите. Защото без метрологично потвърждаване на средствата за измерване, без единство и достоверност на измерванията би било немислимо да сме фирма с име на международните пазари.

Честит професионален празник, уважаеми метролози в „Арсенал“!

С пожелание за много здраве за вас, за вашите семейства и за близките ви хора! И нека все така отговорно и всеотдайно да давате приноса си за просперитета на фирмата!

Ръководител-направление „Качество“: инж. Неделчо Йорданов
Ръководител-отдел „Метрологичен“: инж. Динко Господинов

Отдел „Метрологичен“

45 години от началото

През м. април 1980 година е създадена Метрологичната лаборатория в „Арсенал“. 45 години от началото до днес бележат пътя на много специалисти, отдала знания, умения, опит и голяма част от своя живот на работата си в една от важните арсеналски структури – отдел „Метрологичен“. Към настоящия момент отделът, ръководен от инж. Динко Господинов, е към направление „Качество“ с ръководител инж. Неделчо Йорданов. В него работят 29 специалисти – инженери „Контролно-измервателни прибори и апаратура“ и метролози. Тук се изпълняват всички задължения съгласно Наръчника за метрологично осигуряване на „Арсенал“ и Правилника за устройството, задачите и правата на отдел „Метрологичен“.

Благодарение на ръководството на „Арсенал“, отделът се радва на две важни нови придобивки. Открит е метрологичен пункт в завода на дружеството в Стара Загора, който започна работа през м. октомври 2024 г. А в Завод 4 в Мъглиж пунктът е изцяло обновен – той е пребазиран в ново помещение и е допълнен с ново оборудване.

Ще бъде обезопасена ж.п. линията в района на Казанлък

Държавно предприятие Национална компания „Железопътна инфраструктура“ (ДП НКЖИ) ще стартира процедура за обществена поръчка „Изграждане на предпазно съоръжение – ажурна ограда в района на гара Казанлък“, за обезопасяване на най-рисковите нерегламентирани пресичания от пешеходци. Това гласи писмото от държавната компания до Общински съвет (ОбС) – Казанлък, в отговор на предложението от негова страна за обезопасяване на линията, преминаваща през града. Идеята за такава инициатива бе поставена от общинския съветник от „БСП за България“ Пламен Караджов на Председателски съвет след трагичния случай през м. март т.г. на блъснат от влак човек, пресичал ж.п. линията на неразрешено място. Предложението бе единодушно подкрепено от Председателския съвет, включително и от двамата представители на съветниците от Коалиция „Алтернативата на гражданите“. Това са зам.-председателят на ОбС адв. Мариета Пепелешкова и председателят на групата съветници от Коалицията инж. Владимир Чучумишев.

ДП НКЖИ сформира комисия от експерти, която

след направен оглед в района на гара Казанлък и междугарието Дунавци – Казанлък констатира наличието на 3 регламентирани и 8 нерегламентирани пешеходни пресичания на ж.п. линията. Комисията е излязла с предложение за обезопасяване на местата за неправомерни пресичания от хора, които са най-рискови и с интензивен човекопоток.

Така, в резултат на действията на общинските съветници и членове на Председателския съвет, ще стартира процедурата по изграждане на предпазно съоръжение, което да не позволява на хората да пресичат неправомерно и да излагат живота и здравето си на риск.

„Арсенал“ АД – Казанлък ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА НУЖДИТЕ НА ЗАВОД 6

следните работници и специалисти:

Стругар – 6 души, необходимо образование – средно, необходими умения – самостоятелна работа;

Фрезист – 2 души, средно образование, самостоятелна работа;

Шлайфист – кръгъл шлайф – 4 души, средно образование, самостоятелна работа;

Координатчик – 2 души, средно образование, самостоятелна работа;

Шлосер – инструменталчик – 2 души, средно образование, самостоятелна работа;

Заточник – режещ инструмент – 2 души, средно образование, самостоятелна работа;

Технолог – 2 души, висше образование, самостоятелна работа.

Инж. Ивайло Арnaudов, директор на Завод 6,
тел. 0885 079187

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА НУЖДИТЕ НА ЗАВОД 12

следните работници и специалисти:

Началник-цех ВиК – 1 човек, необходимо образование – средно/висше, необходими умения – по длъжностна характеристика;

Заместник-ръководител, обособено производство ВиК – 1 човек, средно/висше образование – по длъжностна характеристика;

Инженер ВиК – 2 души, висше образование – по длъжностна характеристика.

Срок за набиране на кандидати за посочените позиции – 01.05.2025 г.

Инж. Кънчо Крачанов, директор на Завод 12,
тел. 0885 079202

„АРСЕНАЛ“ АД

Предлага работа за

ЕЛЕКТРОНЧИК

Местоположение: гр. Казанлък

Тип на заетост: Пълен работен ден

Ние, „АРСЕНАЛ“ АД, търсим мотивирани и талантиви електрончици, които да се присъединят към екипа ни. Ние сме отворени към кандидати от всички нива на опит, които могат да демонстрират умения за разработване на схеми и печатни платки.

Образование и квалификация:

• Висше образование: електроника, електронно-изчислителна техника, мехатроника.

Допълнителни изисквания:

• Опит в разработване на схеми и печатни платки, умение за работа с приложен софтуер за разработване на схеми и печатни платки

Личностни качества:

• Отлични аналитични умения и способност за решаване на проблеми.
• Добри комуникативни умения, лоялност, отговорност и способност за работа в екип.
• Способност да работите със срокове и да се справяте с множество задачи едновременно.
• Поддържане на документацията за разработените приложения.

Предимства:

• Добра компютърна грамотност, познания в програмни езици и технологии
• Владее на английски език
• Възраст от 22 до 55 години.

Ако смятате, че отговаряте на изискванията и искате да се присъедините към нашия екип, моля, изпратете своето CV и мотивационно писмо на адрес: kadri@arsenal-bg.com

Лице за контакт:

Росен Русев, Направление „Автоматизация на инженерните процеси“

Тел: +359885397096 ; +359898423265

„АРСЕНАЛ“ АД

Предлага работа за

ОХРАНИТЕЛ

Местоположение: гр. Казанлък.

Тип на заетост: Пълен работен ден /на смени/

Ние, „Арсенал“ АД, търсим мотивирани хора, които да се присъединят към екипа ни. Ние сме отворени към кандидати от всички нива на опит, които могат да демонстрират умения за безкомпромисност и работа в екип.

Образование и квалификация:

- Средно образование.

Допълнителни изисквания:

- Кандидатът да е български гражданин и да не е осъждан.

Личностни качества:

- Аналитични умения и способност за решаване на проблеми;

- Добри комуникативни умения, лоялност, отговорност и способност за работа в екип;

- Способност да работите със срокове и да се справяте с множество задачи едновременно.

Предимства:

- Притежаване на разрешително за носене на оръжие;

- Кандидатът да е работил в системата на МО и МВР.

Лице за контакт:

Емил Симеонов, ръководител на отдел „Охрана“; тел.: 0884/604 490

„Арсенал“ АД

Предлага работа за

ИНЖЕНЕР ХИМИЧЕСКИ ПРОЦЕСИ В ЗАВОД 4

ЗАДЪЛЖЕНИЯ:

1. Разработва нови технологии и подобрява съществуващите, с цел увеличаване на производителността на труда и намаляване на разходите на основни и спомагателни материали, ел. енергия и др., оказващи влияние на качеството и себестойността на произвежданата продукция в областта на корозионната защита на готовата продукция съобразно изискванията на нормативно техническите документи;

2. Постоянно контролира качеството на различните покрития и консервация на корозионна защита, обуславящи пригодността на готовата продукция за удовлетворяване на изискванията в съответствие с предназначението ѝ;

3. Извършва необходимите разчети за химикали и другите материали, необходими за изпълнение на утвърдените технологии и оформя съответната документация и ги представя за утвърждаване по съответния ред;

4. Анализира и систематизира получените резултати от измервания и изпитване на готовата продукция и информира за тях ръководителя на отдела;

5. Участва при разработването и внедряването на нормативно техническите документи за използваните в производството суровини и материали, както и при установяване на разходните норми и допустимия брак в производството;

6. Анализира произтичащите от качествата на суровините и материалите и от съблюдавания технологичен режим причини за допуснатия брак и дава предложения за тяхното отстраняване;

7. Участва в приемателните комисии при извършване на ремонти на оборудването и съоръженията и дава мнения относно качеството на извършваните ремонти;

8. Провежда текущ контрол по състоянието на технологичното оборудване и уведомява ръководителя на отдела за установени нередности;

9. Участва при съставянето на актове и протоколи за качеството на материалите и за допуснатия в производството брак и ги подписва.

НЕОБХОДИМА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Да знае техническата и технологичната документация на производството;

2. Да знае нормативните актове и вътрешните инструкции, определящи изискванията за качествените параметри на готовите изделия;

3. Да знае реда и изискванията за извършване на химико-физическите измервания, анализи и изпитвания в хода на производството;

4. Да знае стандартите, нормативите и други изисквания за оформяне на резултатите от извършените химически изследвания и анализи.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

1. Висше образование, специалност „Химия“;

2. Стаж по специалността – 1 година;

3. Да познава нормативните актове, свързани с българските държавни стандарти.

Работещите в „Арсенал“ ползват всички придобивки от социалната програма на дружеството, включително ежемесечните ваучери за храна, празничните бонуси и бонусите към работната заплата.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД:

www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 „Пропуски“ на Централния портал на дружеството в Казанлък бул. „Розова долина“ № 100 или в Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора – бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Всички позиции, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs>.

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747; e-mail: kadri@arsenal-bg.com

От стр. 1

ВРЪЧИХА ДИПЛОМИТЕ НА ВИПУСК '2024...

„Казанлък е индустриален град, в който предприятията

награда и за техните всеотдайни преподаватели. Той

работят и имат нужда от качествени кадри. Благодарни сме, че Технически университет - София припозна именно Казанлък като място за това учебно заведение и подкрепя развитието му”, каза кметът на общината Галина Стоянова.

Със слово към абсолвентите се обърна и ректорът на Технически университет - София проф. д-р Георги Венков, който сподели, че тази диплома е наградата за техните усилия по време на цялото им следване, тя е

подчерта, че вратите на университета са отворени за абсолвентите, за да продължат образованието си с магистратура, а и с докторантура. Много емоционално бе приветствието на проф. д-р инж. Ивайло Ганев, Почетен председател на Общото събрание на Технически университет - София, първият и най-дългогодишен директор на Техническият колеж. Той поздрави абсолвентите, които завършват една нелека специалност, толкова важна за индустрията в Казанлък.

Техническият колеж в Казанлък е една от четирите учебни бази в структурата на Технически университет - София. „Този Колеж е единственото учебно заведение, което създадохме с толкова много обединени усилия от страна на кмета на общината, на депутати, на целия местен бизнес - буквално започнахме от нулата, но той дава много добри резултати и нашите абсолвенти трябва да се гордеят, че са го завършили”. Проф. Ганев сподели, че това е последното му връчване на дипломи за висше образование. По

този повод и като признание за заслугите на проф. Ганев към създаването и успешната дейност на Колежа, от името на „Арсенал” АД инж. Владимир Чучумишев му връчи Почетен плакет на дружеството. Трогнат от вниманието, проф. Ганев сподели, че Казанлък винаги ще остане в сърцето му. От името на абсолвентите благодари Христо Ноев, също кадър на „Арсе-

нал”. Той получи дипломата си от ректора на Технически уни-

Христо Ноев от „Арсенал” получава дипломата си от ректора на ТУ-София проф. д-р Георги Венков

Абсолвентите от „Арсенал”

верситет-София - проф. д-р Георги Венков. Випуск '2024 е петият випуск на Технически колеж - Казанлък. 80% от дипломираните се продължават обучението си за придобиване на степен „магистър” в Технически университет - София.

Юлия Младенова

От стр. 1

МИТИЧНАТА АХИНОРА И 100 СЪВРЕМЕННИ КАЗАНЛЪЧАНКИ

Картината е едно от най-знаковите произведения в българското изкуство, съхранявано в най-старата художествена сбирка в родния град на художника.

сила и магична красота на българката със 100 забележителни жени, които работят за развитието на града и допринасят за неговата културна и социална идентичност. „Подобно на цвет-

Аспарух, чието име авторът разчита като „мирис на темнуни”.

От името на Община Казанлък приветствие поднесе заместник-кметът Аксения Тилева. А откриването и закриването на събитието бе украсено с космическите гласове на дамския хор с диригент Ваня Монева.

По думите на директора на казанлъшката Художествена галерия д-р Пламен Петров, към маслодайната роза и траките градът може да прибави още един символ - този на Ахинора, една мистична фигура, едновременно митологична и съвременна, олицетворяваща вечната женственост, силата и мъдростта. Визия, изпреварила

кова се обединиха около това, че българката е силна, умна, саможертвена, отговорна, не поставя егото си на първо място, но младото поколение днес

резултата”, сподели Севдалина Карабоюкова. Според Мария Гинева, успехът е в това - целите да се преследват с малки стъпки, но уверено и с търпение. „На

В дискуссионния панел участваха Десислава Радева, Мария Гинева, в средата, и Севдалина Карабоюкова, вляво. Модератор бе журналистът Васил Христов

Събитието бе организирано от Художествена галерия - Казанлък, и премина под патронажа на Десислава Радева, съпруга на президента на Република България Румен Радев, която участва и в самия дискуссионен панел. Събитието бе уважено от председателя на Народното събрание Наталия Киселова. В последвалата дискусия на тема „Българската жена: Между националната митология и съвременната реалност” участваха още Мария Гинева, председател на Сдружение „Бъдеще за децата”, и Севдалина Карабоюкова, предприемач.

Идеята на тази впечатляваща инициатива на Художествената галерия е да се направи духовен мост между образа на Ахинора като символ на женската

ните пластове в композицията на Иван Милев, тези жени олицетворяват различни измерения на съвременния женски принос - лекари, учители, предприемачи, творци, общественици, журналисти, спортисти и майки”, казват организаторите от Галерията. Модератор на панела бе казанлъчанинът Васил Христов, журналист и президент на Foreign Press Association в Лондон, който сподели, че силната жена зад него е неговата майка Таня Христова. Той прочете части от разказа на Николай Райнов за царица Ахинора, жена на хан

времето си и оставила дълбока следа в българското културно съзнание.

По време на дискуссионния панел Десислава Радева, Мария Гинева и Севдалина Карабою-

100 от успешните съвременни казанлъчанки

„Създаваме мечти”, това е девизът на Художествена галерия - Казанлък, каза нейният директор д-р Пламен Петров

Диригентът Ваня Монева сподели, че за нея Казанлък е много скъп, тъй като 10 години е ръководила хоровата школа тук

трябва да акцентира не толкова върху външния си вид, а върху своето развитие и усъвършенстване. „Животът е марафон, падаш, ставаш, но важното е накрая да си удовлетворен от

първо място ние трябва да сме женствени и да не забравяме, че трябва да възпитаваме любов”, каза в края на панела Десислава Радева.

Юлия Младенова

СЕДЕМ АРСЕНАЛСКИ МОМИЧЕТА ЗА КОРОНАТА НА ЦАРИЦА РОЗА

33 абитуриентки от казанлъшки училища се впускат в надпреварата за избор на новата Царица Роза на 15 май вечерта в Дома на културата „Арсенал“. В конкурса за 57-та владетелка на Долината участват и 7 момичета с арсеналско потекло.

Номер 8 сред претендентките е Дилиана Турлакова от Художествената гимназия, където

8. Дилиана Турлакова

7. Мария Шамбунова

то в 12 „а“ клас тя завършва рекламна графика. Това е и посоката на професионално бъдеще, което си е избрала – в сферата на рекламната графика, дизайна и интериора. Дъщерята на Яна Турлакова от Завод 4 в Мъглиж иска да учи компютърен дизайн в ТУ – Габрово. В „Арсенал“ работи и нейната баба, чийто две имена носи. Хиляди арсеналци я познават като служител на един от вътрешните заводски портали.

Ансамбъл „Арсенал“ с две момичета за Короната

Мария Шамбунова, дъщеря на кавалджията на народния оркестър на ансамбъл „Арсенал“ Иван Шамбунов, тръгва в състезанието за короната под номер 7. Тя завършва ПМГ „Никола Обрешков“ в специалността „Природни науки“ – 12 „г“ клас, но вижда бъдещето си в областта на филологиите – ще кандидатства „Български език с китайски език“ в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Мария играе от 4-годишна народни танци при Ваня Минчева, ръководител на детския арсеналски състав. Вече 13 години танцува, последните от тях – при Христо Стоянов, художествен ръководител на големия ансамбъл. С него Мария е била два пъти в Япония като част от традиционното турне на арсеналци в Страната на изгряващото слънце: „Най-интересното преживяване досега в живота ми!“. Мария обича и да се снима. Фотосесиите са нейната стихия, иска да се занимава с това, поне на този етап. Художествените ѝ изяви са част и от самодейната трупа на с. Габарево.

Точно като Мария, и Габриела

24. Габриела Йошкова

Йошкова танцува от малка при Ваня Минчева. Двете са заедно и в един и същи клас в Математическата гимназия. Заедно играят и при Христо Стоянов, при

кого то танцува вече пет години. Тя също пътува до Япония. Габриела следва бъдещето си според избраната в гимназията специалност. Подготвя се отдавна за най-важните изпити в живота си – химия и биология, с които

13. Александра Попкина

ще кандидатства хуманитарна медицина. Ииска да стане лекар. Габриела участва в конкурса за Царица Роза под номер 24.

Мама и тати в „Арсенал“

Изцяло арсеналско е семейството на Александра Попкина, чиято майка Цветанка е метролог в Отдел „Метрология“ на оръжейницата. Баща ѝ Кръстан Попкин работи в Завод 0/189. Абитуриентката от СУ „Екзарх Антим I“, специалност „Предприемачество“ и втори профил „История“, иска да стане психолог и ще кандидатства в Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Наясно е, че психолозите у нас са вече много, но вярва, че: „Когато си добър в това, което правиш, няма защо да се страхуваш от конкуренцията!“. Александра излиза в конкурса под номер 13.

С двама действащи арсеналци във фамилията е и Румяна Гешева от 12 „в“ на ХГ „Св. св. Кирил и Методий“. Дипломираната се в хуманитарните науки

Румяна иска да следва Международни икономически отношения в Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Сценичните изяви са ѝ страст от малка, когато тренира художествена гимнастика. Нейната майка Елена Гешева работи в Завод 5/ 530, оръжейник е и дядо ѝ Димитър Георгиев от Завод 2.

Маринела Чукарева, на сцената под номер 28, е другото арсеналско момиче в надпреварата за титлата Царица Роза '2025 на Казанлък. Нейната майка Калина Чукарева е машинен инженер от Конструктивно-технологичния отдел на Завод 0. Маринела, която завършва „Кетъринг и ресторантьорство“ в ПГ по лека промишленост и туризъм, изненадва с мечтата си да учи медицина и вече се готви за това: „Винаги съм искала и обичам да помагам на хората, медицината е най-добрият избор за това“.

Под номер 6 излиза Жанет Атанасова от 12 „а“ клас на ПГ по транспорт и транспортен мениджмънт, специалност „Икономическа информатика“, чийто дядо Жельо Атанасов е настройчик в Завод 1/190 на „Арсенал“. Изборът на професионално бъдеще тя вижда в реализацията си като фитнес инструктор – от години се занимава с фитнес и вече пома-

6. Жанет Атанасова

га на много хора да превръщат прижата за тялото и здравето си

в ежедневие. В по-далечно бъдеще Жанет иска да работи като

17. Румяна Гешева

28. Маринела Чукарева

IT-специалист, от няколко години следва специализирано обучение в това направление.

Царица Роза '2025 на Казанлък е избрана късно вечерта на 15 май, след отпечатването на този брой на в. „Трибуна Арсенал“. Победителката от конкурса и нейните две подгласнички ще бъдат представени в сайта zakaznplak.bg и в следващия брой на вестника. Традиционно в най-очаквания в града конкурс се включват коафьорите на стилиста Стенли Нанчев, а професионалните фотовизитки изготвя Йонко Русев от Фото „Кадър“ с асистирването на Емилия Янева.

Диана Рамналиева
Снимки: Фото „Кадър“

ОТВОРИ МУЗЕЯТ НА БАЙ ГАНЬО В ЕНИНА

Музеят на Бай Ганьо, собственост на казанлъчанина Румен Сомов, познат като татуист, карикатурист, журналист и писател хуморист, отвори врати в с. Енина, родното място на Ганьо Сомов, прототип на известния литературен герой на Алеко Константинов. Румен е негов правнук и от малък мечтае за собствен музей. Къщата, в която се помещава експозицията, е паметник на културата, навремето предназначена за музей на комунистическия деятел, парашутиста Димчо Астаджов. Днес в нея се подвизава уникална смесица от документални артефакти – снимки, кореспонденции, периодика, ведно с добавени експонати, характеризиращи епохата, описана от Алеко в култовото му произведение „До Чикаго и назад“. „Гвоздеят“ на музея е оригинален печат на българския павилион с родно розово масло от 1893 г., когато писателят посещава Световното изложение в Чикаго. „На практика наличието на павилион със собствен печат

е първото световно признание за съществуването на независима България в условията на остра съпротива от страна на Турция и Русия“, – обяснява Румен. Той е издирил и събрал през последните десетина години още уникални експонати – непознат оригинален портрет на Алеко, сниман от придворния фотограф на царя Иван Карастоянов; копие от първото издание на „Бай Ганьо“ на френски език с автограф на преводача, ученик на възстановителя на казанлъшките гори Феликс Вожели; кореспонденция на описаното от Алеко русенско „еврейче“ – Блаунщайн; копие от първата серия листовки, популяризиращи точ-

Румен Сомов

ния текст на султанския ферман за Независима българска църква от 1870 г., отпечатани от Петко Р. Славейков в Цариград; сервиз и прибори за хранене с монограма на цар Фердинанд.

Идеята за музей на Бай Ганьо се материализира в пресъздаване на атмосферата на цялата епоха с експонати като оригинален виенски бюфет, пощенски картички, филателни колекции, значки, медали,

свързани с Алеко Константинов. Тук има два броя от първите български медали, сечени в Петербург за героите на опълчението, от 1878/1879 г. Карикатури на Теню Пиндарев и дори оригинален огромен некролог от смъртта на Чудомир намират още място в експозицията на къщата, където посетителят се посреща от фигура на Бай Ганьо в цял ръст с характерното за него селско облекло, изработена от Красимир Андреев – Фендера. Под калпака на Алековия герой наднича дяволито образът на собственика на музея, Румен Сомов.

Къщата е част от малък комплекс с оформен мегдан и мини-уличка на занаятите и търговията, пред която блести бронзът на Дървото на късмета, изработено от над 800 конски подкови. Хиляди подкови са вплетени в целия ансамбъл от сгради. Подковите, любим на Румен знак, ще могат да бъдат татуирани само тук като спомен от него с лично послание за всеки желаещ в специалното ателие, пресъздаващо обстановката на тежък днешен лукс. В него са изложени и комплекти от стари тату-инструмен-

ти. Блок „Щастливеца“, Хоремаг, Пивница, Клозет и Дом на колекционера вече посрещат своите

първи посетители в новия музей, където има и заведение, което ще предлага ястия от менюто на цар Фердинанд. Една от любимите находки на Румен, дошла тук чак от Америка, където той отива да търси ценни експонати, като печата от 1893 г., е и оригинална отливка от лицето на холивудската знаменитост Наташа Хендрикс.

Комплексът, вдъхновен от Ганьо Сомов, има и малка сцена за културни изяви – концерти, четения, изложби, които наследникът Румен Сомов възнамерява да организира тук.

Диана Рамналиева
Снимки: Юлия Младенова

Продължава
от стр. 1

Писателката Здравка Евтимова:

НЕГРАМОТНОСТТА Е ИСТИНСКОТО РОБСТВО

В България е отличена с множество награди, сред които за дебютна книга (1985), „Чудомир“ на в. „Сършел“, на фонд „Развитие“ за съвременен роман, на СБП, на името на Блага Димитрова и др. Двукратен носител е на наградата „Златен ланец“ на в. „Труд“ (2006, 2010), носител на националната литературна награда за български роман на годината „13 века България“ (2016) за романа „Една и съща река“ (2015). През 2019 г. печели наградата „Христо Г. Данов“ за цялостен при-

стихове за него, пишеше – стиховете му не бяха от най-великите, но той, баща ми, беше човекът. Майка ми беше строга, но и много справедлива, няма да излъже, няма да измами. Да, тя беше наистина строг човек, включително и към себе си. Никога не си е позволявала да мързелува, не си спомням да се е отпуснала, да се е оглакала от болка. Ако нещо я болеше, това беше мълчалива болка.

- На нея ли приличате по характер?

на ценност. И едва тогава да посегнат към думите. Онова, което днес ни заобикаля, е низ от много трудно преодолими предизвикателства, от събития и процеси, които не ни се нравят, но именно в такива трудни обстоятелства човек показва, че заслужава да бъде член на човешката раса. Както диамантът е, всъщност, един въглен, който се опича под огромна температура и налягане, така и днешните нелицеприятни, да не кажем мъчителни, убийствени, условия ни опичат и някои хора наистина ще се превърнат в диаманти, т.е. в утрешните лидери на човечеството.

- А по-слабите?

- Човек има право да е по-слаб. Другата страна на човека е неговата слабост и той не бива да се срамува от нея. Но по-слабите хора могат да търсят опора и най-вече пример в тези, които са успели да издържат в смазващите условия. Тези условия могат понякога и да ни съспият, но, ако въпреки това ние успеем да се изправим и да запазим доверие в човека, това за мен ще е огромно постижение.

- Споделите, че сте била учител на деца, които не са имали особени способности и образователни цели, но сте успели да запалите искрата в тях. Как виждате образованието днес у нас?

- Неграмотността за мен е истинското робство. Забелявам в тези ПИЗА-тестове, че се губи някъде връзката между това, което би следвало-

хората да са овладели в училище, и онова, което наистина са овладели, т.е. имаше един срыв надолу към неграмотност, а незнание. Аз дълбоко се надявам и работя в тази посока това да е един ограничен във времето период. Защото българинът е интелигентен и той осъзнава, че незнанието го тласка към робство. Българинът не иска да е роб и точно затова е наясно, че два факта, които знае в повече, ще го направят конкурентоспособен. Българинът точно в трудните условия на конкурентната борба доказва, че може. Младешта не иска да е тъпа, не иска да е незнаеща и се насочва към това, което ще ѝ донесе бързи материални придобивки, което не е много печелившо. Бързата материална придобивка бързо се хаби. Ако ти подхождаш с някакво мошеничество, с някакво изнудване, наглост, с хитруване, да, ще имаш известен успех, но ще заличиш в себе си онова, което милиарди години човешко развитие ти е дало – таланта ти, ще се плъзнеш по пътя на измамата, която в крайна сметка ще заличи самия теб. Много е жалко, когато някой млад човек тръгне по този път, да се превърне в интелектуална мутра, т.е. сам да изтрие мозъчните си клетки. Много ми е тъжно, особено за младежите, които посягат към наркотик, това е огромна загуба

за националния интелектуален потенциал.

- Казвате, че пишете за това, което виждате непрекъснато. Всъщност, какво бихте искали да виждате?

- За моя радост, в Софийския университет, където преподавам, има много талантливи хора – магистри по различни филологии – китайска, френска, английска, славянска... Това са много талантливи хора от цялата страна и те ми дават надежда. Може би днес малко хора четат, но тези, които четат, имат високо качество. Това е като скъпоценните камъни – толкова много обикновени камъни, което не означава, че трябва да се отнасяме с презрение към тях – могат да се използват за строеж на къщи, могат да се използват за оръжие, а може и някой камък да ни удари и да ни убие, но аз ценя тези скъпоценни интелектуални камъчета, с които работя. Те ще са не само утрешният ден на България, те ще са родители на децата, които ще са утрешна България и които ще са пример. Като излезе на училищното тържество, това дете да бъде забелязано, да пее хубаво, да танцува хубаво, да печели олимпиади... От гледна точка на родителите, те искат децата им да не стават измамници, измамата е до време, а бъдещето е безкрайно. Затова така трябва да се отнасяме с децата си, че не само България, а и светът да се гордее с това. Можем, имаме този интелектуален потенциал. Затова моят девиз навсякъде е „Пазете децата!“. Не ги ласкайте, не ги глезете, повече стро-

в миналото и да превърнем бъдещето си в машина за знания и умения, които сме овладели и които сме готови да предадем на следващото поколение.

- От всички Ваши романи и разкази кой Ви е любим?

- Разказът, който най-много обичам, е „Юли не идва“. Беше преведен на немски от трима блестящи преводачи и, като гледах как реагира публиката във Виена, Австрия, в Лайпциг, Германия, аз си казах, че имам право да го харесвам, макар че той не е много за харесване. Но аз им казах, че го харесвам, може би това ги е подвело (смее се).

- Бъдещите Ви планове?

- Ако имам план, той ме държи като ж.п. линия. Предпочитам да се скитам сред гъста гора, да ме драскат шипки, да ме ритат... Много се радвам на критики, но има злостни подмятания, че съм грантаджийка, защото аз имам публикации в англоезични издания, но не съм взела нито една стотинка, нито цент грантово финансиране. Знаете ли, това ме радва и такива подмятания са ми балсам за душата. Аз сама съм си пробила, сама съм си намерила издател, сама съм намерила изданието, което е много трудно, повярвайте.

- Кое е най-ценното за Вас – от написаното, от получените толкова награди и отличия?

- Надявам се това, което ще напиша и което предстои. Защото миналото е три минути щастие, човек се радва три минути, но да не лежи на някакви награди и на тази слава. В никакъв случай да

Като истински вълшебник на думите, Здравка Евтимова завладява публиката

нос към българската духовност. Носител е на Вазовата награда за 2024 г. Последната ѝ номинация е от 2025 г. на американското литературно списание The Gravity of the Thing, което е включило разказа „Сладки черешки“ в две свои категории.

Здравка Евтимова е родена в Перник, където живее и днес. Завършва английска филология във ВТУ „Св. Кирил и Методий“. Специализира художествен превод в Сейнт Луис, САЩ. Превела е над 25 романа от англоезични автори на български език, както и произведения на български писатели на английски. Член е на СБП. Омъжена е, има двама сина, дъщеря и внуци. Говори и пише на английски, френски, немски и руски език.

По време на своето гостуване в Казанлък през м. април т.г. Здравка Евтимова сподели, че идва за втори път в града и атмосферата тук е все така вълшебна. А като един истински магьосник на думите тя преведе слушателите през житието си, сякаш разказва приказка.

- Г-жо Евтимова, сред толкова интересните и колоритни Ваши близки, за които ни разказахте, кой бе този, който определи пътя Ви на писател?

- От много малко момиче моят баща е вярвал в мен. Той винаги ми е казал: „Ти живееш в думите, ти никога няма да си самотна, когато има думи около тебе. Ако няма, измисли си ги, ако нямаш приятел, на кого да говориш, измисли си го и на него разказвай приказки“. Така че, той е човекът, който ме е подтиквал. Самият той много четеше, когато минаваше покрай някой предмет, измисляше

- Не толкова. Аз по-скоро подкрепям децата си, но не с лигавщини и с пари, не. Синовете ми след подготовителния клас си превеждаха материали за вестник „Всичко за всеки“, купуваха си сами карти за лагери, даже си купиха абитуриентските костюми, защото тогава бяха такива години. Аз не съм била толкова строга.

- Вие умеете изключително увлекателно да поднасяте думите. Какъв е техният смисъл днес, значението им, дали често не ги хвърляме напразно?

- Думите имат способността да бъдат най-жестокото оръжие и най-доброто лекарство. За жалост, днес ги използваме като жестоко оръжие – да нагубим, да уязвим... Всъщност, нападайки някого с думи, ние уязвяваме самите себе си, защото, всъщност, не сме проникнали достатъчно в този човек. Лично мен ме интересува как вълкът може да стане човек, много лесно е човек да се овълчи. Времето е такова, че натам ни тласкат. Но ми е интересно как един превърнат във вълк човек, въпреки условията, отново възвръща човешкия си образ. И това отново започва с думите. Първата стъпка в тази посока, към очовечаването, са думите.

- В днешното общество, което не е най-доброто, което всички ние, съвременниците на прехода и промените, сме очаквали, какво бихте могли да променим – със слово или с действия?

- На първо място, особено ценно е за мен да внуша на младите да пишат с дела, т.е. с постъпките си да създадат усещане в околните за своята собстве-

„Пазете децата“, призовава известната писателка

гост, но строгостта на човека, който те обича, който няма да ти прощава грешките, ще ти ги показва не със злоба, а за да ги избягваш утре. Това искам за утрешна България – да не осъжда децата и да не ги смачква заради грешките им, а да се отнесе с обич и строгост към тия грешки, така че те да се превърнат в научени уроци и утре детето да не ги допуска... И да не смазва този, който ги допуска, да не се подиграва за тях, а да приеме, че ние сме хора, които имаме право и да не знаем нещо. Но незнанието да не го превръщаме в свой живот, а напротив – да го превръщаме в пространство, от което искаме да се измъкнем, да оставим незнанието си

не се отпуска, да не харчи много, защото не знае какво ще се случи, да не се кланя на пътища, които носят успех... Не! Аз искам да пиша за това, което мен ме дразни, което не е приятно понякога за четене, да не правя нещо парфюмирано.

- Какво бихте пожелали на читателите на в. „Трибуна Арсенал“?

- Пожелавам на всички стабилно здраве и, ако има болест вкъщи, да остане в миналото, човекът да се изправи на крака и да се бори за щастие, както и да го разбира.

Интервю на
Юлия Младенова

ЕЛИАС КАНЕТИ

Единственият нобелов лауреат, роден в България

Елиас Канети /1905-1994/ е немскоезичен писател от еврейски произход – един от най-големите белетристи на 20 век, есеист и драматург. Роден е в България, в гр. Русе. Книгите му са преведени на над 25 езика. Сред най-известните са „Заслепението“, „Маси и власт“, автобиографичните „Спасеният език“, „Факел в ухото“ и „Игра с очи“, записките „Тайното сърце на часовника“.

През 1981 г. Канети получава Нобелова награда за литература. Носител е и на Големия Федерален орден за заслуги, Голямата австрийска държавна награда за литература, Голямата литературна награда на Баварската академия за изящни изкуства, на наградите „Георг Бюхнер“, „Нели Закс“, „Франц Набл“, „Готфрид Келер“, „Франц Кафка“. Почетен гражданин е на Виена, 1985, и по смъртно на Русе, 2005.

В чест на писателя в Русе на негово име са учредени Международно дружество, Национална литературна награда и Австрийска библиотека. Открити са паметна плоча и паметник. Името му носят площад, издателство, професионална гимназия. В Антарктида се издига връх Канети. Документалният филм „Елиас Канети. Отговор на едно писмо“, 1992, на режисьора Станимир Трифонов е посветен на забележителния белетрист.

Забраната, наложена от писателя – непубликуваното му творчество да не се издава 30 години след смъртта му, изтече през 2024 г.

През 2025 г. се навършват 120 години от рождението на Елиас Канети.

Родният Русчук. Елиас Жак Канети е роден на 25 юли 1905 г. в богат русенско търговско семейство. Той е най-големият от тримата синове на Жак Канети и Матилда Ардити – потомци на сефардски евреи, прогонени от Испания. Негови братя са Жак Канети – музикален продуцент, и Жорж Канети – лекар.

Детските си години Елиас прекарва в Русе – град, в който се говорело на 7-8 езика, тъй като там живеели различни етноси. Освен на български, момчето се научило да говори и чете на латински език – сефардски диалект на испанския. До десетата си година научило английски и френски. Родителите му най-често говорели на немски – бъдещият писател го избрал за език на своето творчество. Въпреки, че напуска Русе, когато е на 6 години, до края на дните си Канети запазва живи и ярки спомени от родния си град, в голяма степен те определят светогледа му.

Извън родината. През 1911 г. семейството напуска Русчук и заминава за Манчестър, Англия, където бащата управлява британското представителство на семейната фирма. Но след година, на 31 години, Жак Канети умира от инфаркт. Матилда, на 26 години, заминава с трите момчета за Виена. После се мести в Лозана, след това в Цюрих и във Франкфурт, където Елиас завършва гимназия.

През 1929 г., с докторат по химия, той завършва Виенския университет и издава първите си произведения. През 1931 г. завършва единствения си роман „Заслепението“ и работи върху първата си драма „Сватба“. Канети два пъти е идвал в България. През 1915 г., заедно с майка си, посещава Русе – тогава вижда родния си град за последен път. През

1924 г. отново идва у нас, в София. След присъединяването на Австрия към нацистка Германия през 1938 г. и започналите гонения на евреите, Канети заминава за Англия, където по-късно получава поданство. До 1970 г. живее на Острова и публикува книгите си, донесли му световна

Крал Карл Густав връчва Нобеловата награда на Елиас Канети, Стокхолм, 1981

известност.

Цюрих. Последните 20 години от живота си прекарва предимно в Цюрих, където пише автобиографията си „Спасеният език“, 1977. Там до последния си ден следи събитията в България и поддържа връзка с Русе. „За мене е много важно, че в Русе мислят за мен. Споменът за града, в който съм прекарал първите шест години от живота си, след повече от осемдесет години не е загубил нищо от свежестта и пълнотата си... Вместо да избледнее, този спомен става все по-богат“, пише през 1992 г. големият хуманист в писмо до проф. Пенка Ангелова, директор на дружество „Елиас Канети“ в Русе. Той изтъква още една причина, поради която е благодарен на българите: „Когато ставаше въпрос евреите да бъдат пратени на сигурна смърт, българите се изправиха като един човек и спасиха живота на хиляди хора. Между спасенията имаше и мои роднини“.

Творчеството. Елиас Канети сам се определя като австрийски писател, тъй като оформянето му като литератор става във Виена. Той е един от основателите на културологията в Европа. Влияние му оказват критикът Карл Краус, Франц Кафка, Георг Бюхнер и Зигмунд Фройд. Основни теми в творчеството му са човешкото съществуване и агресията. Те са заложени още от детството му – ранната загуба на баща му, тираничният дядо, избухването на войната, сблъсъкът с антисемитизма. В архивите му са открити невероятното много текстове, в които обявява война на смъртта.

Световната кариера на Канети започва през 60-те, когато най-голямото немско издателство „Ханзер“ започва да публикува книгите му. Тогава излизат „Заслепението“, „Провинцията на човека“, „Подслушвачът“, „Съвестта на думите“. От 1977 до 1987 г. излизат автобиографичните книги „Спасеният език“, „Факел в ухото“ и „Игра с очи“, както и „Тайното сърце на часовника“.

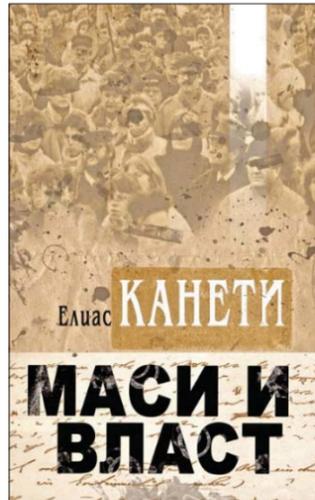
„Маси и власт“. Над най-важната си творба – философският труд „Маси и власт“, пресечна точка между антропология, социология и психология, писателят работи почти 20 години. След издаването и следват дискусии върху независимите и смели тези на автора, многобройни симпозиуми и издания на множество езици. През 1970 г. немският литературовед Карл Борер казва: „Маси и власт“ на Канети ще трябва да се чете на всеки десет години“. А през 1981 г. Нобеловият комитет отбелязва: „Маси и власт“ е майсторски труд, плод на десетилетия изследвания и проучвания. Анализът започва от примитивните общества и техните митове до модерните авторитарни и тоталитарни масови идеологии. Целта на господин Канети е да атакува „религията на властта“.

Тази книга, актуална и днес, е вдъхновила много хора, вкл. създателите на компютърната игра Republic: The Revolution. През тези години Канети не е много познат у нас. Причината е, че той публично подкрепя ядрения физик Андрей Сахаров, най-изявеният борец за човешки права в Съветския съюз – достатъчно основание за българските власти да забранят да се говори за него.

Нобеловата награда. През 1981 г. Елиас Канети, на 76 години, е удостоен с Нобелова награда за литература – „За цялостното му творчество, отличаващо се с широта на възгледите, идейно богатство и художествена мощ“. Организа-

торите на церемонията го попитали как да го представят – като австрийски, английски или швейцарски писател. При връчването пред големия белетрист била поставена табелка „Елиас Канети, Русчук“.

Конкретният повод за високото отличие е книгата му със спомени за родния му град „Спасеният език“.

Elias Canetti
Die gereifete Zunge
Geschichte einer
Jugend Hanser

„Спасеният език“

Прочути са думите му, с които започва мемоарната му книга, произнесени по време на церемонията: „Всичко, което преживях по-късно, вече ми се бе случило в Русчук“. Словото му е забележително и с ясно изразеното му отрицателно отношение към войната: „Днес, след събитията в Хиросима, всеки знае какво представлява войната и тъкмо фактът, че всеки знае това, е нашата единствена надежда“.

Оценявайки прозрението на нобеловия лауреат – че „най-голямото усилие в живота е да не свикнеш със смъртта“, анализаторите наричат произведението му „творчество срещу страха и смъртта“.

Когато световната преса съобщава за наградата, „Ню Йорк Таймс“ отбелязва, че това е първият писател, „роден в България, който печели Нобелова награда“.

Личният живот. През 1934 г. Канети се жени за писателката Веза Калдерон – негова муза и помощничка в литературата. По време на брака писателят е отворен към връзки с други жени – в Лондон преживява дълготрайна романтична връзка с австрийската художничка Мария-Луиза фон Мотесицики, както и с ирландската поетеса Айрис Мърдок. След смъртта на Веза през 1963 г., той се жени за Хера Бушор, с която живеят в Цюрих и имат дъщеря Йохана, музикантка.

В Цюрих завинаги. Елиас Канети умира на 89 години на 14 август 1994 г. в Цюрих. Личната си библиотека и личния си архив с непублику-

вани лекции, ръкописи и писма завещава на Централната библиотека в Цюрих. Според желанието на Канети, непубликуваното му творчество, както и негови биографии, записки и кореспонденции, не могат да бъдат издавани 30 години след смъртта му. Наложена от твореца възбрана падна през 2024 г. Много издатели са изявили интерес да отпечатат творбите му. Има и идея Канети да се изучава в училище.

Другата гледна точка. По повод 100-годишнината от рождението на писателя излизат много публикации, в т. ч. една твърде нелицеприятна. „Ди Цайт“ публикува някои критични бележки от Свен Ханушек, базиран се на неизползвани източници – записки и писма на Канети. Авторът представя Канети като впечатляваща фигура, но твърди, че бил абсолютен егоист, често нетърпящ възражения; че трудно общувал с хората и страстта му да хули била огромна; че завистта го карала да пише злостно за хора, които е познавал и уважавал. Сред непощадените били Карл Краус, Теодор Адорно, Дюренамат. Критиците подминават статията с мълчание. „Дай Боже, повече такива чудовища в литературата!“, е една от реакциите на читателите в защита на Канети.

Памет в родния Русе. Независимо, че Канети става гражданин на Европа – той имал много „родни“ места, в които се е чувствал у дома си, първото си остава Русчук. В негова чест през 1992 г. в Русе е учредено Международно дружество „Елиас Канети“. През 2005 г., по повод 100-годишнината от рождението му, е учредена Националната награда „Елиас Канети“, която се връчва в Доходното здание на всеки две години в навечерието на Деня на будителите. Победителят получава диплом, бронзова статуетка и парична награда. Сред носителите са Константин Илиев, Алек Попов, Милен Русков, Христо Карастоянов.

През 2015 г., по случай 110-годишнината от рождението на Канети, е издигнат негов бюст-паметник – 2,5 тона, дело на проф. Георги Чапкънов. Едната ръка на писателя е облепена на няколко книги, с другата пише, а на рамото му е качала сова – символ на мъдростта.

Днес в Русе са запазени осем сгради, свързани с фамилията Канети.

Афоризми на Елиас Канети. Мъдростта на този творец е безкрайна. Той е оставил десетки мисли, които се цитират до днес.

- *Аз съм тук. Мен няма. Новото преброяване на човечеството.*

- *Изобретението, което все още ни липсва: да се вкарат взривовите обратно.*

- *Истината трябва да удря като гръм. Иначе би била безполезна.*

- *Най-ужасните хора са тези, които знаят всичко и вярват в това.*

- *Умен е този отговор, който прекратява въпроса.*

- *Няма по-сुकно нещо от това, да те обожават. Как ли го понеса Бог?*

Мария Рашкова

Паметникът на Канети в Русе

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов.

Редколегия: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, главен редактор;

Диана Рамналиева, e-mail: d.ramnalieva@gmail.com; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00